

Radość najpiękniejszych lat – Anna Jantar

To już przedmieścia gorzki smak,
Autobus rusza w krótki rejs
Zdyszana biegnę z żartu w żart,
Z podróży w podróż, z wiersza w wiersz
I kocham, pragnę, tracę tak,
Jak by się chwilą stawał rok,
Jak gdyby świat wymykał mi się z rąk

To, co mam (to, co mam),
To radość najpiękniejszych lat;
To, co mam (to, co mam),
To serce, które jeszcze na wszystko stać
To, co mam (to, co mam),
To młodość, której nie potrafię kryć,
To wiara, że naprawdę umiem żyć - umiem żyć

Już jesień i latawców klucz,
A w kinach tyle pustych miejsc
Z niedawnych zdarzeń ścieram kurz,
Babiego lata wątłą sieć, bo
Jestem wiatrem, śpiewam wiatr,
Jestem łąką, trawy źdźbłem
Jak biały jacht, w nieznany płynę dzień

To, co mam (to, co mam),
To radość najpiękniejszych lat;
To, co mam (to, co mam),
To serce, które jeszcze na wszystko stać
To, co mam (to, co mam),
To młodość, której nie potrafię kryć,
To wiara, że naprawdę umiem żyć - umiem żyć

To, co mam (to, co mam),
To radość najpiękniejszych lat;
To, co mam (to, co mam),
To serce, które jeszcze na wszystko stać

To, co mam (to, co mam),
To młodość, której nie potrafię kryć,
To wiara, że naprawdę umiem żyć - umiem żyć

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych